

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 59.

Vydána dne 27. října 1950.

Cena Kčs 1.—.

O B S A H :

(139. a 140.) **139.** Nařízení o zřízení krajských arbitrážních komisí, o organizaci a příslušnosti arbitrážních komisí a o řízení před nimi. — **140.** Nařízení, kterým se zrušuje Základ národní pomoci a Sociální pomoc pro Čechy a Moravu.

139.

Vládní nařízení ze dne 17. října 1950

o zřízení krajských arbitrážních komisí, o organizaci a příslušnosti arbitrážních komisí a o řízení před nimi.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 13 odst. 3, § 15 odst. 3, § 16 odst. 2 a § 31 odst. 1 zákona č. 99/1950 Sb., o hospodářských smlouvách a státní arbitráži (dále jen „zákon“):

Oddíl I.

Zřízení a složení krajských arbitrážních komisí.

§ 1.

(1) Krajská arbitrážní komise se zřizuje při každém krajském národním výboru.

(2) Krajská arbitrážní komise se skládá z předsedy a z přiměřeného počtu členů. Předseda řídí činnost komise a odpovídá za řádný chod jejích prací ministru vnitra.

(3) Předsedy krajských arbitrážních komisí jmenuje a odvolává ministr vnitra v dohodě s ministrem-předsedou státního úřadu plánovacího na návrh příslušného krajského národního výboru. Ostatní členy komise jmenuje ministr vnitra, který si vždy vyžádá návrh příslušného krajského národního výboru.

(4) Předsedy senátů krajské arbitrážní komise jmenuje na návrh jejího předsedy předseda krajského národního výboru.

Oddíl II.

Organizační ustanovení.

§ 2.

Jmenování členů arbitrážních komisí.

(1) Předsedou nebo členem arbitrážní komise (dále jen „komise“) může být jmenován jen československý občan, který vyhovuje podmínkám pro zápis do stálého voličského seznamu, je oddán lidově demokratickému zřízení a má jak politické, tak odborné znalosti, zejména v oboru hospodářského plánování.

(2) Členy komise je třeba jmenovat zejména z řad dělnických; je také třeba dbát toho, aby přiměřený počet členů komise měl právnické znalosti.

§ 3.

Odměny a náhrady.

(1) Členům komise přísluší odměna za zasedání za podmínek a ve výši, které stanoví vláda.

(2) O náhradách cestovních a jiných výdajů platí ustanovení zákona č. 234/1949 Sb., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů.

(3) Svědek má nárok na náhradu nutných výdajů a ušlé mzdy (platu).

(4) Znalci přísluší odměna a náhrada hotových výloh podle předpisů o odměně a náhradě hotových výloh stálých přísežných znalců a tlumočníků.

Oddíl III.

Příslušnost komisí.

§ 4.

Krajská komise.

(1) Krajská komise je příslušná:

- a) pro spory, jejichž předmět se dotýká úkolu plánovaného v úseku místního hospodářství;
- b) pro spory, jejichž předmět se nedotýká úkolu plánovaného ministerstvem a kde hodnota předmětu sporu nepřevyšuje 500.000 Kčs, je-li aspoň jednou ze stran okresní nebo místní národní výbor nebo národní výbor jim na roveň postavený, komunální podnik nebo lidové družstvo a není-li stranou ústřední úřad nebo vojenská správa;
- c) pro spory, jejichž předmět se nedotýká úkolu plánovaného ministerstvem, jestliže stranami jsou výlučně okresní nebo místní národní výbor nebo národní výbor jim na roveň postavený, komunální podnik nebo lidové družstvo.

(2) Pro spory uvedené v odstavci 1 písm. a) je místně příslušná krajská komise, zřízená při tom krajském národním výboru, který plánoval úkol, jehož se dotýká předmět sporu, pro ostatní spory krajská komise, zřízená při tom krajském národním výboru, v jehož obvodu má sídlo strana, proti níž má být arbitrážní řízení zahájeno.

§ 5.

Ressortní komise.

Ressortní komise je příslušná, pokud není příslušná krajská komise:

- a) pro spory, jejichž předmět se dotýká úkolu plánovaného pro obě strany ministerstvem, při němž je komise zřízena;
- b) pro ostatní spory, v nichž obě strany organizačně podléhají ministerstvu, při němž je komise zřízena.

§ 6.

Ústřední komise.

Ústřední komise je příslušná pro spory, pro něž nejsou příslušné komise ressortní nebo krajské; zejména je příslušná:

- a) pro spory, jejichž předmět se dotýká úkolu plánovaného pro každou stranu jiným ministerstvem,
- b) pro ostatní spory, v nichž obě strany organizačně podléhají různým ministerstvům.

§ 7.

Postoupení sporu.

(1) Ústřední komise a ressortní komise mohou z důvodu vhodnosti postoupit spor krajské komisi, která je usnesením o tom vázána.

(2) Spor, jehož předmět spadá převážně do působnosti určitého ministerstva, mohou ústřední komise a ressortní komise postoupit komisi, zřízené při tomto ministerstvu.

(3) Místně příslušná krajská komise může se souhlasem stran z důvodu vhodnosti postoupit spor jiné krajské komisi, která je usnesením o tom vázána.

§ 8.

Slovenská komise a oblastní komise.

Ustanovení §§ 5 až 7 platí obdobně i o příslušnosti slovenské komise a oblastních komisí, mají-li obě sporné strany sídlo na Slovensku; jinak je příslušná ústřední komise nebo ressortní komise, nedohodnou-li se strany písemně na příslušnosti slovenské komise nebo oblastní komise.

§ 9.

Organizační podřízenost.

Kde podle tohoto nařízení je rozhodné, kterému ministerstvu sporné strany organizačně podléhají, rozumí se tím

- a) u státních a národních podniků, akciových společností, zřízených k provozování zahraničního obchodu a mezinárodního zasílatelství, ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky, zapsaného společenstva s ručením obmezeným, a Velkodistribučního podniku, zapsaného společenstva s ručením obmezeným, ono ministerstvo, které podle příslušných předpisů vykonává vrchní vedení státu a dozor nad nimi;
- b) u národních výborů a komunálních podniků ministerstvo vnitra;
- c) v ostatních případech to ministerstvo, do jehož oboru působnosti patří činnost, kterou strana vykonává.

Oddíl IV.

Arbitrážní řízení.

§ 10.

Zahájení řízení.

(1) Arbitrážní řízení je zahájeno, jakmile arbitrážní žádost došla komisi, a zahazuje-li se arbitrážní řízení z úřední povinnosti, jakmile komise vykonala první úkon.

(2) Zahajuje-li se arbitrážní řízení z úřední povinnosti, určí komise strany a jejich postavení ve sporu. Strany takto určené jsou povinny účastnit se sporu.

§ 11.

Jednání bez přítomnosti stran.

Je-li věc zralá k rozhodnutí již na základě arbitrážní žádosti a vyjádření strany, proti níž arbitrážní žádost směřuje, po případě i výsledků provedeného šetření, může být stranám v obsílce sděleno, že jejich přítomnosti při jednání není třeba.

§ 12.

Složení senátu.

Komise rozhoduje zpravidla v tříčlenných senátech; jde-li o spor zásadní povahy nebo jinak zvláště důležitý, může jej předseda komise přikázat k rozhodnutí senátu složenému až z pěti členů.

§ 13.

Rozhodování jedním členem komise.

Předseda nebo člen komise jím určený může rozhodovat spory, včetně sporů předsmluvních, pokud hodnota jejich předmětu nepřevyšuje 1 milion Kčs.

§ 14.

Rozhodnutí.

Rozhodnutí sporu má v mezích právního řádu vyhovovat obecnému zájmu, zejména potřebám hospodářského plánování, a přispívat k posílení plánovací a smluvní kázně a hospodaření podle rozpočtu.

§ 15.

Arbitrážní smír.

Pokud to povaha věci připouští, mohou strany skončit arbitrážní řízení i smírem se schválením komise (arbitrážní smír). Arbitrážní smír má právní účinky arbitrážního nálezu.

§ 16.

Schvalování některých úkonů stran.

Jestliže by tím, že strana vzala arbitrážní žádost zpět, uznala nárok nebo se ho vzdala, anebo smírem, který strany uzavřely (§ 15), byl porušen zákon nebo ohrožen obecný zájem, zejména potřeby jednotného hospodářského plánu, nepřizná komise takovým projevům účinnost nebo neschválí smír a pokračuje v řízení.

§ 17.

Arbitrážní nález.

Arbitrážní nález má vyčerpat celý předmět řízení a přesně vymezit povinnosti, které ukládá. Je-li to účelné, může komise arbitrážním nálezem rozhodnout i odděleně o části předmětu řízení.

§ 18.

Oprava arbitrážního nálezu.

Chyby v psaní a počtech, jakož i jiné podobné zřejmé nesprávnosti v arbitrážním nálezu nebo v jeho vyhotovení může předseda senátu opravit kdykoli bez ústního jednání.

§ 19.

Lhůta k splnění arbitrážního nálezu.

Lhůta k splnění povinnosti uložené arbitrážním nálezem se počítá, byl-li nález vyhlášen v přítomnosti obou stran, ode dne jeho vyhlášení, jinak ode dne jeho doručení straně, které ukládá plnění.

§ 20.

Provedení rozhodnutí.

Strany jsou povinny provést rozhodnutí komise ve stanovené lhůtě a oznámit to komisi. Nebylo-li rozhodnutí v této lhůtě provedeno, oznámí to komise ministerstvu, jemuž podléhá strana, která je v prodlení.

§ 21.

Návrh generálního prokurátora.

Generální prokurátor podává návrh na zrušení rozhodnutí komise písemně u komise, o jejíž rozhodnutí jde; komise předloží návrh se spisy a svým vyjádřením příslušnému ministru nebo předsedovi krajského národního výboru k rozhodnutí.

§ 22.

Postup po zrušení rozhodnutí.

Ve zrušovacím rozhodnutí uvede ministr nebo předseda krajského národního výboru důvody, z nichž rozhodnutí komise zrušuje, zejména uvede, v čem rozhodnutí porušuje zákon nebo v čem spočívá jeho rozpor s obecným zájmem. Komise, jejíž rozhodnutí bylo zrušeno, je při novém projednávání vázána názorem uvedeným ve zrušovacím rozhodnutí.

Oddíl V.

Ustanovení závěrečná.

§ 23.

Ministerstvem podle tohoto nařízení se roz-
umní ústřední úřad, v jehož čele je člen vlády.

§ 24.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. října
1950; provedou je všichni členové vlády.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r., též za náměstka předsedy vlády a ministra zahranič- ních věcí širokého	Dr. Rais v. r.
Dr. Ševčík v. r.	Kopecký v. r.
arm. gen. Svoboda v. r.	Kliment v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Đuriš v. r.
Dr. Čepička v. r.	Krajčír v. r.
Dr. Gregor v. r.	Petr v. r.
Nosek v. r.	Dr. Ing. Šlechta v. r.
Kopřiva v. r.	Dr. Neuman v. r.
Kabeš v. r.	Erban v. r.
Dr. Nejedlý v. r.	Plojhar v. r.
	Ing. Jankovcová v. r.
	Dr. Šrobár v. r.

140.

Vládní nařízení

ze dne 17. října 1950,

kterým se zrušuje Základ národní pomoci a
Sociální pomoc pro Čechy a Moravu.

Vláda republiky Československé nařizuje
podle § 1 odst. 1 písm. b) zákona č. 143/1949
Sb., o změnách v organizaci veřejné správy
a v působnosti jejích orgánů:

§ 1.

Základ národní pomoci, zřízený vládním na-
řízením č. 370/1938 Sb., se zrušuje dnem
31. prosince 1950; jeho práva a závazky pře-
cházejí na stát.

§ 2.

Sociální pomoc pro Čechy a Moravu, zřízená
vládním nařízením č. 378/1942 Sb., se zrušuje
dnem 30. června 1949; její práva a závazky
přecházejí na Československý červený kříž.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vy-
hlášení; provede je ministr práce a sociální
péče v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Erban v. r.